

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/122/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616010115
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3616010115.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. marca 2018 prejednal odvolania poškodenej J. Y. a obžalovanej

P. F.,

nar. XX.X.XXXX v R., trvale bytom Y. č. XXX, prechodne bytom Y. č. XX,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/52/2016-362 zo dňa 28.06.2017 a taktó

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovanej a poškodenej z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/52/2016-362 zo dňa 28.06.2017 bola obžalovaná P. F. uznaná vinnou z prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., pretože dňa 18.10.2013 v doobedňajších hodinách v byte č. X na ul. F. č. XXXX/XX v R. v úmysle uviesť poškodenú do omylu a vylákať od nej finančnú hotovosť, požiadala poškodenú J. Y. o poskytnutie pôžičky vo výške 15.000 €, ktorú sa pod vymyslenou legendou zaviazala vrátiť do dvoch dní zo získaných finančných prostriedkov od svojho priateľa, ktorého touto pôžičkou "vykúpi" z vojenskej misie v G., hoci vedela, že uvedené finančné prostriedky poškodenej nevráti, následne dňa 18.10.2013 v presne nezistenom čase v poobedňajších hodinách v R. na presne nezistenom mieste pri pošte obžalovaná P. F. so súhlasom poškodenej prevzala od ďalšej osoby finančnú hotovosť vo výške 7.500 € získanú z predaja dvojizbového bytu poškodenej, ktorej potom odovzdala len sumu 1.100 €, čím poškodenú J. Y. uviedla do omylu, vylákané finančné prostriedky doposiaľ poškodenej nevrátila a spôsobila tak poškodenej J. Y. škodu vo výške 6.400 €.

Bola za to odsúdená podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu vo výmere 16 mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodenú J. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R., F. XXXX/XX, odkázal s nárokom na náhradu škody na civilné sporové konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol hneď po jeho vyhlásení napadnutý odvolaním poškodenej, ktorá odvolanie odôvodnila až na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom a domáhala sa, aby jej súd priznal náhradu škody v plnom rozsahu tak, ako túto špecifikovala v prípravnom konaní a aj pred začatím hlavného pojednávania. K veci ďalej uviedla, že obžalovaná jej nevrátila žiadne finančné prostriedky, tie, ktoré jej dala, boli v súvislosti s tým, že poškodená jej predávala

koberce, nábytok a ďalšie veci zo svojho bytu, pretože obžalovaná si zriaďovala podnájom. Poškodená ju výslovne upozornila, že tieto peniaze nemajú s vracaním dlhu nič spoločné.

Následne v zákonnej lehote podala proti rozsudku odvolanie aj obžalovaná. V dôvodoch odvolania, ktoré smerovalo proti výroku o vine namietala, že skutkový stav tak ako je uvedený vo výrokovej časti rozsudku nezodpovedá vykonanému dokazovaniu. Obžalovaná vo svojej výpovedi uvádzala, že poškodenej požičanú sumu vo výške 2.500 € postupne vrátila. Toto potvrdila samotná poškodená, ktorá uviedla, že chodila za obžalovanou a tá jej dávala nejaké peniaze. Že za ňou skutočne chodila, môže dosvedčiť druh poškodenej, ako aj taxikár J. D.. Nebola preukázaná ani subjektívna stránka obžalovanej, že konala v priamom úmysle v zmysle § 15 písm. a) Tr. zák., pretože obžalovaná očakávala finančné prostriedky hneď po tom, akoby na účet zástupcov organizácie „I. Q.“ zaslala finančné prostriedky za účelom vykúpenia jedného vojaka z misie, za čo jej bola sľúbená odmena. Obžalovaná tomuto verila a sama sa tak stala obeťou trestného činu. Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní toto doplnila úradným prekladom z e-mailovej komunikácie s K. „T. N., z ktorej vyplýva, že títo od nej žiadali zaplatenie sumy X.XXX € ako poplatky za dokumentáciu v súvislosti s vykúpením predmetného vojaka z misie. Priložila tiež výpis z účtu A., z ktorého vyplynulo, že dňa 21.10.2013 poukázala na účet s názvom J. U. F. sumu 4.500 €. Žiadala preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vo veci rozhodol sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a ju podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní poukázala na správnosť a zákonnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a navrhla odvolania obžalovanej a poškodenej podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovanej a poškodenej nie sú dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne, tak ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. vyhodnotil a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Vychádzajúc z dôkazného stavu, ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovanej. Že ku skutku došlo spôsobom, tak ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, uviedla nielen poškodená ale aj samotná obžalovaná. Námietka obžalovanej v tom, že poškodenú nechcela uviesť do omylu a zapožičanú sumu jej chcela vrátiť z prostriedkov, ktoré by dostala po vykúpení jedného vojaka z misie, však podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí. Z úradného prekladu e-mailovej komunikácie vyplýva, že subjektom, s ktorým mala obžalovaná komunikovať, je T. rada K. Y. (takýto orgán vôbec neexistuje, existuje iba U. N. K.) a hovorí sa v ňom o programe prepustenia snúbenice, v dôsledku čoho zaslali obžalovanej účet, na ktorý má zaplatiť poplatky za dokumentáciu vo výške 4.450 €. Úmysel obžalovanej uviesť poškodenú do omylu vyplýva predovšetkým z toho, že žiadala od nej poskytnutie pôžičky 15.000 € (teda nie 4.450 €,) a u pána R. spísali zmluvu, že po založení bytu poškodenej dostane poškodená 30.000 €, z ktorej bude mať poškodená 15.000 € a 15.000 € sa vráti nejakému pánovi J. (od ktorého obžalovaná prevzala 7.500 €). V podstate však išlo o predaj tohto bytu s podmienkou, že ak poškodená nevráti do 3 mesiacov predmetnú sumu, stratí byt. Že k tomuto príde, musela si byť obžalovaná vedomá, pretože obdobným spôsobom ešte v priebehu roku 2013 (pod legendou vykúpenia vojaka z misie - priateľa P. F.), prišiel o dom a značnú sumu peňazí poškodený J. F. (viď rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/48/2017 - obžalovaný J. R., ktorého trestná vec sa však skončila oslobodením), pri ktorej transakcii boli všetky menované osoby zúčastnené, t.j. obžalovaná P. F., J. R. a H. J.. Všetko toto nasvedčuje tomu, že minimálne samotná obžalovaná sa pod legendou vykúpenia vojaka z misie, snažila takýmto spôsobom získať od dôverčivých ľudí finančné čiastky.

Vychádzajúc z uvedeného nemal preto ani odvolací súd o subjektívnej stránke obžalovanej spočívajúcej v tom, že sa obohatila uvedením inej osoby do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku väčšiu škodu (a to aj za cenu straty 4.450 €), žiadne pochybnosti. V podrobnostiach krajský súd poukazuje na

vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa, ktoré si v celom rozsahu osvojil. Pokiaľ sa teda týka viny, odvolací súd nepovažoval odvolanie obžalovanej za dôvodné.

Pokiaľ sa týka postupu súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu, ani tu odvolací súd nezistil žiadne pochybenie, súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní dôsledne vychádzal z príslušných ustanovení Trestného zákona a trest uložený obžalovanej tak ako to vyplýva z tohto výroku napadnutého rozsudku sa javí aj odvolaciemu súdu ako trest primeraný a dostatočne spôsobilý splniť svoj účel vyžadovaný Trestným zákonom.

Aj keď súd prvého stupňa v skutku ustálil výšku spôsobenej škody poškodenej v sume 6.400 €, z vyjadrenia poškodenej ohľadne prijatia nejakých ďalších súm od obžalovanej, pri ktorých malo ísť o kúpu použitého zariadenia, keď na druhej strane obžalovaná tvrdí, že išlo o vrátenie časti dlhu a poškodená požadovala náhradu škody vo výške 30.000 €, súd prvého stupňa správne podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodenú s jej nárokom na náhradu škody na civilné sporové konanie. Odvolací súd preto odvolanie poškodenej pokiaľ sa týka tohto výroku nepovažoval za dôvodné.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.